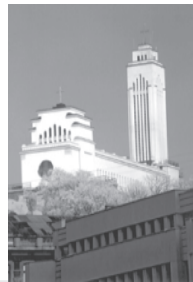

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

2008 01 06 d. Kauno Arkivyskupas Metropolitai pasirašė dekretą, skelbiantį
2008-uosius ŠILUVOS DIEVO MOTINOS JUBILIEJINIĄIS METAIS.

Šiluvos Dievo Motinos jubiliejinių metų paskelbimo DEKRETAS

2008 metais švęsime Švč. Mergelės Marijos apsireiškimo Šiluvoje 400 metų Jubiliejų. 1608 metais įvykęs apsireiškimas buvo didelė Dievo dovana istorijos audrų blaškomai mūsų tautai. Išstius keturis šimtmečius šio įvykio prisiminimas ir gausios Marijos užtarimu gaunamos malonės gaivino Lietuvos žmones ir padėjo jiems išsaugoti ištikimybę Kristaus Evangelijos nušviestam keliui.

Suvokdamas nepaprastą garbę bei atsakomybę ir siekdamas Dievo Motinos Marijos raginimą atsigręžti į Jos Sūnų padaryti dar labiau girdimą, Kauno arkivyskupijoje

2008-UOSIUS METUS SKELBIU ŠILUVOS DIEVO MOTINOS METAIS.

Oficialiai šiuos Jubiliejinius metus pradėsime 2008 metų vasario 3 dieną, sekmadienį. Tą dieną visose arkivyskupijos parapijose turi būti pakuktos Šventosios Mišios, meldžiant Švenčiausiosios Mergelės Marijos globos ir užtarimo pas Viešpatį. Jose kviečiama kaip galima daugiau dalyvauti parapijos bendruomenė.

Ypač Jubiliejiniams metais kviečiu dalyvauti:

1. Sekminėse gegužės 11-12 dieną, kurių metu Šiluvoje, Tarptautinei katalikų charizminio atsinaujinimo tarnybai vadovaujant, bus švenčiamos „Tautų Sekminės“;
2. Kauno arkivyskupijos Eucharistiniame kongrese gegužės 25 dieną Kaune ir rugsėjo 6 dieną Šiluvoje;
3. Jurbarko dekanato Eucharistiniame kongrese balandžio 19-20 dieną Jurbarko;
4. Raseinių dekanato Eucharistiniame kongrese balandžio 26-27 dieną Raseiniuose;
5. Kauno II dekanato Eucharistiniame kongrese balandžio 26-27 dieną Raudondvaryje.

Raginu visus tikinčiuosius kaip galima daugiau dalyvauti kiekvieno mėnesio 13 dieną rengiamuose atlaiduose Šiluvoje, ištraukiant į dekanatų tomis dienomis vykdomas piligrimines keliones į Šiluvą, parapijose ir savo namuose palaikyti pamaldumą Dievo Motinai, ypač atkreipiant dėmesį į Marijos garbei skirtus gegužės ir spalio mėnesius, uoliai švenčiant visas Marijos garbei skirtas šventes.

Dievo Motinos apsireiškimo Šiluvoje 400 metų Jubiliejus bus švenčiamas Šiluvoje rugsėjo 6-15 dieną.

Apaštališkosios Penitentiarijos leidimu, visi maldininkai, organizatoriai atvykstantys į Ši-

luvą ir ten dalyvaujantys Šventosiose Mišiose, gali kasdien gauti visuotinius atlaidus. Jubiliejaus atlaidų metu visuotinius atlaidus gali gauti visi tikintieji, dalyvaujantys Šiluvoje Šventosiose Mišiose, priėmę Švenčiausiąjį Sakramentą ir pasimeldę atlaidų gavimo ir Šventojo Tėvo intencijomis.

Jubiliejinius metus baigsime per 2008 metų Kalėdas. Tą dieną visose parapijose bus paauktos padėkos Šventosios Mišios, drauge meldžiant Dievo Motinos globos mūsų arkivyskupijos ir parapijų bendruomenėms.

Tegul šiuos metus ir visą mūsų gyvenimą savo meile lydi Viešpats Dievas ir globoja Šiluvos Dievo Motina.

Kaunas, 2008 metų sausio mėnesio 6 diena, Viešpaties Apsireiškimo iškilmė, Nr. 7.

Sigitas TAMKEVIČIUS SJ
Kauno arkivyskupas metropolitai

Mons. Adolfas GRUŠAS
Kauno arkivyskupijos kurijos kancleris

Sekmadienio katechezė

Dekanas klebonas mons. Vytautas Grigaravičius

Ketvirtasis sakramentas:

ATGAILA IR SUTAIKINIMAS

Kiekvienų šv. Mišių pradžioje mes kartu kalbame: „Prisipažįstu Visagaliam Dievui ir jums, broliai ir seserys, kad labai nusidėjau mintimis, žodžiais, darbais ir apsilėidimais. Esu kaltas, esu kaltas, esu labai kaltas. Todėl prašau Švenčiausiąją Mergelę Mariją, visus angelus ir šventuosius, ir jus, broliai ir seserys, melsti už mane Viešpatį Dievą.“

Taip meldžiamės, nes kiekvienas žinome esąs žmogus, galintis padaryti blogą ar blogai pagalvoti, įskaudinti Dievą, artimą ar Jam patikėtą būtybę. Taip mes meldžiamės, pasitikėdami mūsų Viešpačiu Jėzumi Kristumi, Kuris apie save sako: „Aš ir atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių“ (Mt 9,13). Savo viešąją veiklą Jis pradėjo ragindamas: „Atsiverskite, nes prisiartino Dangaus Karalystė!“ (Mt 4,17). Dievo Sūnus tapo žmogumi ir gyveno tarp žmonių, kad išlaisvintų juos iš nuodėmės vergijos ir pašauktų į savo šviesą. Jėzus ne tik kvietė atgailauti, bet savo mirtimi sutaikė žmones su Dievu. Jis prisikėlė mūsų nuteisiniui. Atsiųsdamas Šventąją Dvasią apašta-

lams suteikė galią atleisti nuodėmes ir misiją skelbti tautoms atgailą ir nuodėmių atleidimą. Nuo tada Bažnyčia nesiliauja kvietusi žmones iš nuodėmės į atsivertimą ir visada švenčia Atgailą kaip Kristaus pergalę prieš nuodėmę.

Atgaila - tai sakramentas, per kunigo išrišimą atleidžiantis po krikšto padarytas nuodėmes nusidėjėliui, kuris jas apgaili, išpažįsta ir pasiryžta taisyti. Atgailos idėja yra tiek Senajame Testamente, tiek Naujajame Testamente. „Gręžkitės į mane visa širdimi, pasninku, verksmu ir raudojimu, perplėškite savo širdis, ne savo drabužius, ir gręžkitės į Viešpatį Dievą, nes jis malonus ir gailingas, kantrus ir pilnas pasitikėjimo“ (Joelias kn 2,12-13). Naujajame Testamente Kristus savo palyginimą apie avelę baigia reikšminga išvada: „Sakau jums: danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio“. Kristus vienu iš svarbiausių savo dangiškos misijos uždavinių laiko nuodėmių šalinimą (Jn 20,22-23). Šią misiją Jis patikėjo Bažnyčiai, ku-

riai suteikė galią atleisti visas po krikšto padarytas nuodėmes.

Kadangi sutaikinimo tarnystę Kristus patikėjo apaštalam, tai ją toliau atlieka vyskupai bei jų pagalbininkai kunigai. Atgailos sakramento teikėjas yra Dievo tarnas, todėl turi vienyti su Kristaus tikslais ir meile. Atgailos sakramentas yra Dievo gailingumo ženklas ir dovana, tai subtiliausias žmogaus širdies atsivertimas. Todėl išpažinties paslaptis yra griežčiausia paslaptis. Kiekvienas išpažintų klausantis kunigas privalo paslapyje laikyti penitentų jam patikėtus nuodėmes, kitaip jis užsitrauktų griežčiausias bausmes. Kristus vardu atleisti nuodėmes gali tik išrišimo galią iš Bažnyčios valdžios gavę kunigai.

Sugrįžimas prie Dievo vadinamas atsivertimu ir gailėsčiu. Žmogus turi gailėtis dėl padarytų nuodėmių, turi jausti pasibjaurėjimą jomis bei tvirtai pasiryžti ateityje nebensidėti. Tad atsivertimas apima ir praeitį, ir dabartį, ir ateitį. Jo šaltinis yra

Nukelta į 2 p.

Atkelta iš 1 p.

pasitikėjimas Dievo gailestingumu. Atgailos sakramentą sudaro trys penitento veiksmai ir kunigo išrišimas. Penitento veiksmai: gailestis, nuodėmių išpažinimas kunigui, pasiryžimas pasitaisyti ir daryti atgailos darbus. Gailestis gali būti tobulas, jeigu gaillimasi iš meilės Dievui ir netobulas, jeigu gaillimasi dėl kitų motyvų.

Visa Atgailos sakramento esmė yra ta, kad nusidėję ir nutraukę bendrystę su Die-

vu žmonės per Atgailos sakramentą atgautina prarastą dvasinį gyvenimą. Tik Atgailos sakramentas atleidžia sunkias nuodėmes ir atstato prarastą ryšį su Dievu. Lengvoms nuodėmėms atleisti yra ir daugiau būdų, tačiau Atgailos sakramentas yra naudingas, nes jis nuolat išlaisvina ir iš lengvų nuodėmių ir suteikia tvirtumo bei jėgų. Atgailos sakramento metu penitentas privalo išpažinti visas nuodėmes.

Atgailos sakramentas švenčiamas teisės nustatytoje vietoje. Gali būti švenčia-

mas bet kurią dieną ir bet kuriuo metu. Svarbu, kad žmogus gręžtųsi į gėrį, kad siektų nedaryti blogo, taptų geresnis. Nuodėmė yra atsitraukimas nuo Dievo, tad Atgailos sakramento tikslas yra atnaujinti meilę su Dievu, padėti žmogui per atgailą sugrįžti pas Tėvą, pas Kristų, kuris už jį atidavė save, pas Šventąją Dvasią, kurios pilnatvė žmonėms išlieta.

Redakcijos priedas. Katechezė apie trečiąjį sakramentą - Eucharistiją - skaitėte 57-ame laikraščio numeryje.

Kad iš tiesų taptume čempionais

Sveikas varžymasis, kai laikomasi aiškių taisyklių, kai parodomas sumanumas, grupės susitelkimas, fizinė ir psichologinė ištvermė, yra neatskirama žmogiškosios kultūros dalis. Sportiniai žaidimai padeda leisti laisvalaikį, teikia jaunimui grūdinimosi, veržlumo, atkaklumo, valios ugdymo pavyzdžių. Daug džiaugsmo visiems sukelia pergalės, kurias pasiekia komandos, kovojančios už savo valstybę, garsinančios Lietuvą. Tai, jog čempionatai ir olimpiados šiandieniam pasaulyje susiejamos su tautų vardais, o krepšinis ar futbolas - be galo populiarus, verčia ypač atsakingai žvelgti į sporto ir jį supančios renginių industrijos poveikį.

Trijų Karalių iškilmė vakar pasibaigusių šiemėčių Kalėdų švenčių ramybę sudrumstė kaip reta piktų diskusijų ir net žodinio smurto banga. Ją nepaisydami nei susitaikymo meto tradicijos, nei paprasčiausio padarumo sąmoningai bei tikslingai sukėlė alkoholio ir žiniasklaidos verslo grupė. Dėl pelno, kuris gali sumažėti

Seimui įvedus svaigiųjų gėrimų reklamos apribojimus, jie ryžosi provokuoti socialinę destrukciją, kurstyti viešą politikų pjūdyką. Televizijos kompanijos ėmėsi į sabotazą panašių veiksmų stabdydamos sporto transliacijas ir manipuliudamos natūraliu žiūrovų pasipiktinimu. Pagaliau visai Lietuvai be jokių skrupulų į akis meluojama, kad tiesiogiai matyti varžybas trukdo būtent minėti alkoholio reklamos ribojimai, kad be aludarių ir sidro gamintojų „aukų“ krepšinis sužlugs.

Kiekvieną dieną matome, kiek didžiulių pralaimėjimų mūsų tautai, ypač jaunajai kartai, atneša šimtais procentų išaugęs sidro, kokteilių ir kitų tariamai „nekalčių“ gėrimų suvartojimas. Nuolat girdime daugybės dorų žmonių, motinų, tėvų, mokytojų prašymus gelbėti bedugnės link pasukusius jaunuolius. Todėl negalime nutylėti cinizmo viršūnę pasiekusių teiginių, esą alkoholio propaganda yra lemtingas Lietuvos sporto ramstis. Tokius „argumentus“ tenka atremti labai tiesmukai - būtent dėl agresyvaus alkoholio bruki-

mo visais informacijos kanalais, dėl jo „laisvos“ prekybos krepšinio aikštelės nesulaukė šimtų aukštaūgių talentingų vaikų ir merginų. Deja, jie baigė savo dienas savižudybėmis ar leidžia nualintą beprasmią gyvenimą visuomenės užribiuose. Jie, o drauge ir mes, netapome pasaulio ar Europos čempionais.

Tiems, kurių rankose visuomenės nuomonė, politiniai sprendimai, valdžios galia, tenka pradėti metus nuo labai paprasto, tačiau lemtingo pasirinkimo išlaikyti ar atsitraukti prieš agresyvų verslo spaudimą. Tai pasirinkimas tarp melo ir tiesos, tarp pelno čempionų ir laiminčios Lietuvos. Tepadeda Dievas nepalūžti stojusiems prieš šantažo ir gąsdinimų laviną, teatleidžia Jis tiems, kurie nežino, ką daro. Linkėdami visiems šalies žmonėms geresnių, ramesnių metų, sportinių ir kitokių pergalų, sveikatos ir dvasios stiprybės -

Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius,
SJ Kardinolas Audrys Juozas Bačkis
Vilnius, 2008 01 07

Šeimos santykių abėcėlė

Adolfa Daukšienė

II

Panagrinėkime būdingiausius vyrų ir moterų skirtumus. Moteris mato plačiai - net 45 laipsnių kampu, nes jai reikėjo pastebėti plėšrūną, slenkantį prie lizdo. Vyras mato geriau toli į priekį, nes jam reikėjo vyti ir nudobti žvėrį. Todėl vyrai niekada nepaklysta grįždami iš aludės, bet neranda sviesto šaldytuve ar kojinių stalčiuje. Tad gyvenimas bus ramesnis, kai moteris supras, kad vyrui sunku pamatyti daiktą iš arti, o vyras, patikėjęs, kad „kajinės stalčiuje“, toliau ten jų ieškos.

Vyro klausą lemia tik kairysis smegenų pusrutulis, moters - abu. Todėl moteris gali kalbėti su vienu žmogumi ir girdėti kitų žmonių pokalbį. Suskambus telefonui vyras prašo aplinkinių nutilti, išjungia televizorių ir tada pakelia ragelį. Moteris, būkite kantrios, tuo nesistebėkite ir ramiai padėkite vyrui pasikalbėti.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

Monika Inčerytė

Trečiąjį 2007 m. Advento penktadienį, gruodžio 14 d., vakarinių šv. Mišių metu, Paminklinėje Kristaus Prisikėlimo bažnyčioje buvo teikiamas Sutvirtinimo sakramentas. Dalyvavo gausus būrys sutvirtinamųjų ir visą Tautos šventovę už-

Idealią santuoką galėtų sukurti akla žmona ir kurčias vyras.

Medžiotojas ir lizdo sergėtoja

/tęsinys, pradžia - 60 Nr./

L. Baironas

Vyro smegenys vienu metu gali atlikti tik vieną darbą. Moteris to nesupranta ir skundžiasi: „Jis negirdi, ką jam sakau, kai žiūri televizorių ar skaito laikraštį.“ Todėl nenustebkite, jei, padėjęs laikraštį, jis paklaus: „Ar man ką sakei?“, jei dar iš viso paklaus. Moteris vienu metu gali skaičiuoti, žiūrėti televizorių ir megzti. Jos smegenys niekada „neišsijungia“ (visada reikia saugoti lizdą).

Moteris visus darbus išvardija garsiai atsitiktine tvarka: pasiimk drabužius iš valyklos, nuplauk mašiną, beje, paskambink Jonui ir t.t. Tai labai blaško ir tiesiog varo iš proto vyrus. Moters kalbėjimas daugeliu temų erzina vyrą. Jis tegali įsigilinti į vieną temą, tik po to, ją išsprendęs, imtis kitos.

Dabar moteris, ypač būnanti namie su vaikais, nori labai daug kalbėti ir išvargu-

siam vyrui labai sunku jos klausyti. Ji apkaltina jį nekalbumu, nejautrumu. Po medžioklės prie židinio vyras ramiai spoksojo į ugniakurą ir galėjo ilsėtis. Moteris jo netrukdė, o dabar sėdintį prie televizoriaus paprašo: „Pakeisk vaikui sauskelnes.“ Kai vyrai žvejoja, jie ištisas valandas neprataria vienas kitam nė žodžio (juk per medžioklę jie tyliai tūnodavo laukdami grobio). Jei moteris būna drauge ir nesišneka, tai reiškia, kad nutiko kažkas rimto. Moteriai kalbėjimas teturi vieną aiškų tikslą - užmegzti ryšius ir susidraugauti, kad išsaugotų savitarpio santykius. Vyras kalba pakaitomis ir, kai ateina vyro eilė kalbėti, leiskite jam kalbėti. „Nepertaukinėk manęs!“ - šaukia vyrai ant moterų visuose kraštuose ir visomis kalbomis. Vyras sakinių užbaigia sprendimu, jam reikia jį pasakyti iki galo. Jis kalba konkrečiai, trumpai, nedaug.

Šviesa iš aukštybių nusileido

pildę jų artimieji bei parapijiečiai.

Sutvirtinimo sakramentas - tai „krikščioniškosios brandos sakramentas“. Šis sakramentas atbaigia Krikšto malonę ir palieka dvasinį antspaudą sutvirtinamojo sieloje. Jis dar giliau įskiepija dieviškoje

vaikystėje, tvirčiau suvienija su Kristumi, Bažnyčia, aktyviau įtraukia į pasiuntinybę ir krikščionišką tikėjimą gyvenime. Sutvirtinimo metu gaunamos septynios Šventosios Dvasios dovanos: išmintis, supratimas, patarimas, tvirtumas, ži-

nojimas, maldingumas, Dievo baimė. Tai gi gausiai apdovanoti sutvirtinamieji išpareigoja ne tik būti Kristaus mokinais, bet ir skelbti Jėzaus Kristaus meilę ir gerumą žodžiais bei darbais, ginti tikėjimą.

Prasidėjus rugsėjui savo mokslus mokykloje ar universitete papildėme ir ruošimusi Sutvirtinimo sakramentui. Žemei puošiantis ryškiaspalviais lapais mes mokėmės ir puošėme savo širdis. Nedrąsiai susirinkome į pirmąsias bendras šv. Mišias, pirmąsias tikėjimo žinių gilinimo pamokas, skirtas pasiruošti Sutvirtinimo sakramentui. Laikui bėgant susipažinome vieni su kitais. Sekmadieniais aktyviai dalyvavome šv. Mišiose: giedojome, skaitėme skaitinius, klausėme pamokslų. Taip pat rūpinomės besiruošiančiais pirmajai Komunijai vaikais: mokėme juos ir rodėme pavyzdį. Ruošdamiesi Sutvirtinimo sakramentui geriau susipažinome ir su Tautos šventove: aplankėme bažnyčios rūsius, pakilome į terasą, pažiūrėjome filmą apie Kristaus Prisiūkėlimo bažnyčios atstatymą.

Ypač svarbi buvo paskutinė savaitė. Klebonas mons. Vytautas Grigaravičius patikrino mūsų tikėjimo žinias, vėliau visi priėmėme Atgailos sakramentą, dalyvavome sutaikinimo pamaldose. Prisidėjome prie šventės rengimo: puošėme bažnyčią, ruošėme atnašas, skaitantieji kartojosi skaitinius.

Pasitikinę ir papildę savo žinias apie krikščioniškojo tikėjimo tiesas, priėmę Atgailos sakramentą tyromis širdimis ir ramia dvasia aktyviai dalyvavome šv. Mišiose, kurių metu mums buvo suteiktas Sutvirtinimo sakramentas.

Iškilmingas šv. Mišias aukojo vyskupas Jonas Ivanauskas. Pamokslo metu vyskupas priminė, kad pakrikštyti buvome savo tėvų dėka, o šiandien patys

trokštame tapti brandžiais krikščionimis ir liudyti tikėjimą. Nors šiandien gyvename laisvoje visuomenėje, tačiau reikia daug drąsos būti laisvu žmogumi, kad galėtum išpažinti savo krikščionišką tikėjimą. Daug dėmesio vyskupas J. Ivanauskas skyrė laisvei, kurios linkėjo visiems sutvirtinamiesiems. Juk tik būdamas laisvu žmogumi gali priimti dieviškąsias dovanas. Tėveliams vyskupas palinkėjo mokyti vaikus kurti savo gyvenimą.

Netrukus po homilijos buvo teikiamas Sutvirtinimo sakramentas. Vyskupo patepti šventąja krizma ir sutvirtinti, sveikinome vieni kitus. Džiaugėmės sustiprinę savo tikėjimą. Pasibaigus šv. Mišioms padėkojome vyskupui už jo atvykimą ir už Šventosios Dvasios dovanas, gautas per jo rankas.

Mes, sutvirtinamieji, nuoširdžiai dėkojame mus mokiusiems parapijos katechetams ses. Irenai ir Imantui, kurie pagilino mūsų tikėjimo tiesų žinias. Jūs labai

daug prisidėjote prie mūsų pasiruošimo Sutvirtinimo sakramentui, prie mūsų tapimo brandžiais krikščionimis. Jūs mokėte mus aktyviai ir tinkamai dalyvauti šv. Mišiose, skaityti Šv. Raštą. Visada prisiminsiu, kaip sesuo Irena mokė skaityti Šv. Raštą: „Viešpaties žodį reikia skaityti lėtai, kad visi išgirstų ir suprastų“ (kaip lėtai kramtome duoną norėdami pajautų tikrąjį skonį). Ir, svarbiausia, išmo-

kėte, jog tikėjimas - tai joku būdu ne tik dalyvavimas šv. Mišiose. Tikėjimas - tai gyvenimas: kiekviena akimirka, kiekvienas žingsnis, kurį žengiame drauge su Jėzumi Kristumi. Išmokėte, jog su Jėzumi, visai kaip su tikru draugu, nebūtina kalbėti, kad būtum geras draugas. Svarbiausia visuomet būti su Juo. Nuoširdžiai dėkojame klebonui mons. Vytautui Grigaravičiui, visiems parapijos kunigams ir visiems, kurie prisidėjo malda, geromis mintimis ar darbais.

Birutė Vasylienė

Advento rekolekcijos

Šiais metais Advento rekolekcijas, vykusias gruodžio 22-23 d., pravėdė monsinjoras Artūras Jagelavičius. Septynerios šv. Mišios, aštuoni gilūs, pamokantys pamokslai, kviečiantys atsiversti, persikeisti ir iš esmės pasiryžti naujam, be nuodėmės, gyvenimui.

Pirmąjį pamokslą pavadinau - „Žmonėse paklydusios nuodėmės“. Pagrindinė mintis - Kristaus žodžiai: „Neteiskite ir nebūsite pasmerkti, atleiskite, ir jums bus atleista“ (Lk 6,37). Monsinjoras kalbėjo apie apkalbas: „Sunku atrasti žmogų, kuris suvaldytų savo liežuvį, - sakė A. Jagelavičius, - tačiau kaip dažnai žmogus tai nelaukiu nuodėmė“.

Antrojo pamokslo tema - „Neturėk tų Dievų, tik mane vieną“. Tai pirmasis Dievo įsakymas. Kaip dažnai žmogus nusikal-

ta šiam įsakymui garbindamas stabus, burtus, pasitikėdamas horoskopais, magais. Dažnai jis mano, kad, pasikabinęs kryžių, jau bus apsaugotas nuo viso blogio. Kodėl žmogus renkasi tokį kelią, kodėl nepasitiki Dievu, o ieško paguodos kitur? Žmogaus ateitis priklauso nuo atsivertimo, pasitaikymo. Kristus sakė: „Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą“ (Jn 5,29).

Trečiasis pamokslas - „Mylėti taip, kaip Kristus myli mus“. Pagrindinė mintis - pirmiausia turime mylėti, kad sektume, aukotumėmės, atiduotume gyvenimą. Pamoksle monsinjoras pateikė keturiolika savybių, kurios apibūdina mūsų Išganytoją.

Pirma - Jis turi blogą atmintį, nes pamiršta nuodėmes ir viską dovanoja.

Antra - nemoka matematikos, nes dėl vienos paklydusios avies paliko 99-nias. Jis sako, kad danguje vienas nusidėjėlis brangus lygiai taip pat kaip 99 teisieji.

Trečia - Jis nežino logikos. Priminė apie moterį, pametusią vieną drachmą iš dešimties. Argi logiška naktį ieškoti tos vienos drachmos, o suradus iškelti vašes kaimynams? Tačiau Jis pasiteisina: „Šitaip džiaugsis Dievo angelai dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio“ (Lk 15,10).

Jėzus - blogas politikas, keistai besielgiantis su savo mokiniais. Jei šiandien baltotiruotųsi, pralaimėtų rinkimus. Užtu-

žadėjęs gražią ateitį, Jis sako: „ Jei kas nori eiti paskui mane, teišsizada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi“ (Mt 16,24).

Jėzus visai nežino ekonomikos ir finansų. Prisiminkime samdytus darbininkus: visi gavo po vieną denarą, neatsižvelgus į jų dirbtų valandų skaičių.

Blogiausia tai, kad Jis valgo ir geria su nusidėjėliais. Jis nemėgsta masių, Jam priešingai nei žmogui, patinka maži skaičiai.

Jėzus būtinai blogas dėstytojas, nes pats pasako atsakymą: jei nori įeiti į Dievo Karalystę - laikykis Dievo įsakymų.

Jis pasitiki žmonėmis. Ir už tai buvo žiauriai nubaustas.

Jėzus buvo neapdairus. Jis norėjo, kad mokiniai būtų ištikimi iki mirties, o tie išsi-bėgiojo vos pamatę nukankintą mokytoją.

Jis neturtingas, neturėjo savo namų: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai - lizdus, o žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“ (Mt 8,20).

Jis neturėjo jokio socialinio draudimo.

Štai kokios nuostabios savybės ženkliną Kristų, nes Jis yra meilė. Tikra, autentiška meilė neskaičiuoja, nemoka matematikos, neatstumia vargšo, nelaimingo. Taigi ir mes mylėkime taip, kaip Kristus mus myli.

Nukelta į 4 p.

Atkelta iš 3 p.

Ketvirtasis pamokslas - „Išgirste svarbiausią žinią“. Šiandien žmogus bėga nuo vientvės, nepaisant visuotinio atšalimo, sušvetimėjimo. Jis bijo likti vienas, todėl rašo žinutes, skambina mobiliuoju, naršo po internetą, žiūri televizorių ir kt. Kitaip tariant, norime viską išgirsti, žinoti, tačiau dažniausiai neišgirstame pačios naudingiausios, reikalingiausios Kristaus žinios: „Atsiverskite, nes prisiartino Dangaus Karalystė“ (Mt 3,2), „Bet, jei neatsiversite, visi pražūsite!“ (Lk 13,3). Norint atsiversti, reikia pažinti Dievą. Jo pažinimo šaltiniai yra trys: širdis, gamta, Apšireiškimas.

Penktasis pamokslas - „Potiomkino kaimai“. Rusų imperatorienė Jekaterina II labai pasitikėjo generolu Potiomkinu. Davė jam 26 mln. rublių, kad Krymą pavestų rojas miestu. Kai ji sumanė aplankyti šį miestą, Potiomkinas pakele apstatė dirbtiniais išpuoštais namais, muliažais, liepė baudžiauninkus švariai aprenkti ir jie turėjo šokti bei dainuoti. Jekaterina II liko patenkinta. Kaip dažnai mūsų sielose tūno tokie kaimai, iš išorės pagražinti, išpuošti, o viduje - tuštuma. Mes turime įsigilinti į save, išiklausyti į sąžinės balsą, nes tai Dievo balsas.

Šeštasis pamokslas - „Nuodėmė kaip pelkė: kuo toliau einame, tuo labiau ji išsi-

urbia“. Pamokslą monsinjoras pradėjo klausimu: „Iš kur kyla visos bėdos mūsų šalyje? Kas kaltas dėl korupcijos, nusikaltimų ir kitokių negerovių? Gal partijos, gal valdžia, gal verslininkai?“ Tikintysis sakytų: „Aš kaltas, tai aš per mažai meldžiausi, neparodžiau šilumos, meilės Kristui, žmonėms“. Tik taisydami save, per atgailą galime kažką pakeisti į gera. Nuodėmė - kaip medis, kuo ilgiau auga, tuo sunkiau jį išrauti arba kaip pelkė, kuo toliau einame, tuo labiau ji išsiurbia. Todėl atgaila ir atsivertimas turi būti tikri. Reikia pasiryžti pasikeisti, nebegrįžti į seną gyvenimo kelią.

Septintasis pamokslas - „Nedorėliams nėra ramybės, jų pabaiga sunki ir skaudi“. Pamokslą monsinjoras pradėjo klausimu: „Kodėl vieni jaučiasi tvirti gyvenime, kiti - ne?“. Į šį klausimą iš dalies atsako poetas J. Marcinkevičius: „Todėl, kad vieni moka kentėti, o kiti nemoka“. Jei aplankysime Romoje pirmųjų krikščionių kapines - katakombas, ten visi antkapiniai užrašai dvelkia ramybe, nors puikiai žinome, koks sunkus buvo jų kelias ir daugelis mirė kanikinio mirtimi. Kaip jie nepasidavė pykčiui, kerštui? Todėl, kad jie gyveno arti Kristaus, sėmėsi iš Jo jėgų, ištvėrė ir ramybės. Nedorėliams nėra ramybės, sunki ir skaudi jų pabaiga. Siekdami vien materia-

lios gerovės, jie pamiršta rūpintis sielos reikalais, atitolsta nuo Dievo. Todėl Kristus ragina: „Ieškokite visų pirma Dievo Karalystės ir jos teisybės“.

Paskutinis, aštuntasis pamokslas jaunimui - „Kas neša jaunimo karštą? Monsinjoras A. Jagelavičius papasakojo įvykį iš savo patirties. Mirė jo pusbrolis, sirgęs leukemija. Į jo laidotuves atvyko likimo draugas. Atvyko ne tik palydėti draugo į paskutinę kelionę, bet ir apmąstyti savo ateitį. Jis nešė karštą ir buvo graudu žiūrėti, nes nešė savo ateitį. Daug motinų apverčia savo vaikus, kurių likimo karštą neša nuodėmingi nešėjai. Tai - gyvenimo patirtį turinčių tėvų neklausymas; girtavimas ir narkotikai (apsvaigę jaunuoliai praranda valią ir ramybę); neskaistumas (į šį nuodėmių liūną jaunuoliai įtraukia vieni kitus); neturėjimas teisingo gyvenimo tikslo, kai siekiama tik pelningo darbo, įvairių malonumų. Jėzus kviečia: „Jaunuoli, sakau tau: „Kelkis! Kelkis iš nuodėmės ir tai daryk tuojau pat, nelauk senatvės“.

Labai gaila, kad neįmanoma perteikti nuosirdumo, su kuriuo buvo sakomi pamokslai, neįmanoma perteikti nuotaikos, kuri lydėjo per abi rekolekcijų dienas. Nuosirdžiai dėkojame mons. A. Jagelavičiui už dvasinę atgaivą, kurią patyrėme paskutinėmis Advento dienomis.

Carito vedėja Danutė Ševelioviene

Tikroji laimė - tai gyventi meilėje ir Dievo artume

Žemė dar kartą apsisuko aplink Saulę. Laiko bėgimas nepriklauso nuo mūsų norų: lekia sekundės, minutės, valandos, paros, savaitės, mėnesiai, metai.

Gruodžio pradžioje imame galvoti, ką padovanojus artimiesiems. Dovanoti visada smagu, daugeliui gal net smagiau nei

dovanų gauti, tačiau pati didžiausia dovana yra Meilė. Motina Teresė yra pasakiusi: „Nedarykime didelių darbų, tik mažus ir su didele meile.“ Nežinia kas pasidaro, bet Kūdikėlio gimimo šventės atėjimas nuskaidrina kiekvieno širdį. Jos pasidaro jautresnės ir sugeba ištiesti pagalbos ranką vargstančiam.

2007 m. gruodžio 24 d. 10 val. Carito sriubos valgykloje įvyko Kūdikėlio Jėzaus Kristaus pagerbimo šventė prie Kūčių stalo. Šventėje dalyvavo arkivyskupas Sigitas Tamkevičius SJ, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius, Šv. Antano parapijos klebonas V. Vaškėlis, Šančių Švč. Jėzaus Širdies parapijos klebonas V. Veprauskas, Carito direktorius V. Birjotas, Kauno miesto meras A. Kupčinskas, Socialinės rūpybos skyriaus vedėjas

A. Malinauskas ir kt. Į valgyklą susirinko apie 200 žmonių, kurie kartu valgė Kūčias. Visiems buvo dalijami kalėdaičiai, giedamos kalėdinės giesmės.

„Pilna piesta aguonų pieno,
O valgių, valgių - Dievo duota...“

Pažvelgs iš balto paplotėlio
Dievulis kūtėj gimęs.

Prie Jo nekalto mažutėlio -

Šypsosis Angelas parimęs

Ir užvaldys kiekvieno siela

Kilnia tikėjimo palaima.

Švelnūs angelai, ties prakartėle palinkę

Saugodami Kūdikėlio ramybę,

Ramins ir linkės mūsų sieloms palaimos.“

Baigiantis metams gyvai pajuntame, kad dar labiau priartėjome prie amžinybės slenkščio. Turime susimąstyti, kad tikroji laimė - gyventi Meilėje ir Dievo artume.

Rima Lipšienė

„Dialogas - žodis ir spalva“ tęsiasi...

Jau gyvename 2008-aisiais metais, bet renginių ciklas „Dialogas - žodis ir spalva“, prasidėjęs praėjusiais, tęsiasi. Į pirmąją šių metų renginį pakvietė aktorius Liubomiras Laucevičius ir dailininkas Vilius Ksaveras Slavinskas.

Garsus kino ir teatro aktorius Liubomiras Laucevičius skleidė savo talentą, skaitydamas Bernardo Brazdžionio, Justino Marcinkevičiaus bei kitų poetų kūrybą, paliesdamas jautriausias žmogaus gyvenimo stygas. Kaip kalbėjo renginių ciklo vadovas aktorius Egidijus Stancikas, aktorius Liubomiras retai skaito poeziją, bet su malonumu su-

tiko dalyvauti ir išties neapsiriko, nes gausiai susirinkę jo talento gerbėjai dėkojo šiltais aplodismentais. Liubomirui Laucevičiui gražiai talkino jauna pianistė Neringa Balčiūnaitė.

Į dailės parodą sukvieta menininkas Vilius Ksaveras Slavinskas yra surengęs per 90 asmeninių parodų, dalyvavo daugiau kaip 70 grupinių parodų, kurios vyko ne tik Lietuvoje, bet ir įvairiose užsienio šalyse. Tai labai kūrybinga asmenybė.

Turėjome retą galimybę prisiliesti prie dviejų talentingų meninkų kūrybos, išiklausyti į vieno žodį ir pamatyti kito jausmų spalvas.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiuvi „Prisikėlimas“, Žemaičių 31 b, Kaunas. Tel. (8-37) 229222

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: www.prisikelimas.lt

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas monsinjoras Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Gediminas Žukas, Aldona Narušienė, Birutė Vasylienė, Adolfa Dauksienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis